

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **P. C.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 21 października 2020 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt IX Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasadzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C.-S. (KA w K.), jako obrońcy skazanego wyznaczonemu z urzędu, kwotę 442,80 zł (słownie czterysta czterdzieści dwa złote, osiemdziesiąt groszy), obejmującą już należny podatek VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt IX Ka (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...) wniósł obrońca z urzędu P. C.. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

I. rażąco naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku, w tym naruszenie przepisów art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k. poprzez wadliwą kontrolę instancyjną w zakresie oceny oddalenia przez Sąd pierwszej instancji wniosku obrońcy oskarżonego w przedmiocie dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z nowej opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia psychicznego P. C. i jego poczytalności w chwili dokonywania przypisanych mu czynów, chociaż:

- na skutek upływu czasu od wydania opinii sądowo-psychiatrycznej w postępowaniu przygotowawczym uległ zmianie stan zdrowia psychicznego skazanego,
- ustalenie aktualnego stanu zdrowia psychicznego skazanego było niezbędne dla przyjęcia art. 31 § 1 k.k. albo art. 31 § 2 k.k.,

II. rażąco i mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenie art. 167 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., polegające na zaniechaniu wyjaśnienia wszelkich istotnych okoliczności związanych ze stanem zdrowia psychicznego skazanego, w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy przystępując do rozpoznania niniejszej sprawy dysponował sygnałem wskazującym na wątpliwości co do poczytalności oskarżonego w postaci:

- opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 17 maja 2017 r. (do sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w K., sygn. akt III Nkd (...),
- opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 7 września 2018 r. (do sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w K., sygn. akt I Ns (...)),
- kart leczenia szpitalnego nr: [...] /2018 (ŚCP w M.), (...) (Krajowy Ośrodek Psychiatrii Sądowej dla Nieletnich w G.), (...) (Oddział Psychiatryczny dla Dzieci w K.), (...) (Oddział Psychiatryczny dla Dzieci w K.[...] /2014 (Oddział Psychiatryczny dla Dzieci w K.).

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w postępowaniu odwoławczym oraz zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

W odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, dlatego podlegała oddaleniu na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 3 k.p.k.

Obydwa zarzuty kasacji odnoszą się do poczytalności oskarżonego w chwili dopuszczania się przypisanych mu czynów. Treść zarzutów wskazuje, że autor skargi nie mógł się zdecydować, czy naruszenie prawa, jakiego miał dopuścić się Sąd Okręgowy w postępowaniu odwoławczym, związane było z niewłaściwą kontrolą instancyjną czy też jednak niewyjaśnieniem kwestii dotyczących poczytalności oskarżonego. Rzecz jednak w tym, że już w apelacji obrońcy podniesiono zarzuty dotyczące oceny materiału dowodowego przez Sąd pierwszej instancji w zakresie poczytalności oskarżonego. W tej sytuacji wystarczające było sformułowanie zarzutu dotyczącego wadliwej kontroli odwoławczej. Nie jest bowiem prawidłową praktyką multiplikowania zarzutów dotyczących tego samego zagadnienia.

Obrońca w postawionych zarzutach kasacyjnych odwołuje się do opinii biegłych z innych postępowań (w sprawach o sygn. akt III Nkd (...) oraz I Ns (...), a także kart leczenia szpitalnego. Uzasadnienie kasacji wskazuje, że w istocie w ocenie obrońcy to jedynie treść owych opinii z innych postępowań przemawiać ma za dopuszczeniem się przez Sąd Okręgowy sformułowanych w zarzutach tej skargi naruszeń prawa.

Zauważyć więc trzeba, że opinie te miał już na względzie Sąd Okręgowy i zasadnie wskazał, że nie są one wystarczające do zakwestionowania opinii wydanej na potrzeby rozpatrywanego postępowania karnego. Co jednak kluczowe, biegli opiniujący w rozpatrywanej sprawie zapoznali się z przywołanymi opiniami z innych postępowań i podtrzymali swoje wnioski, wskazując zarazem na brak rozbieżności w klinicznej ocenie stanu zdrowia psychicznego P. C. . Słusznie stwierdził również Sąd odwoławczy, że strona domagająca się wywołania kolejnej opinii biegłego musi wykazać, którąś z okoliczności, o jakich mowa w art. 201 k.p.k. Samo bowiem niezadowolenie strony z treści dotychczasowej opinii nie jest w tej

mierze wystarczające. Dlatego też zasadnie oddalono wniosek dowodowy w zakresie wywołania kolejnej opinii sądowo-psychiatrycznej.

Obecnie w kasacji obrońca raz jeszcze wskazuje na potrzebę powołania biegłych lekarzy psychiatrów z uwagi na treść opinii z innych postępowań, polemizując jedynie z rozważaniami Sądu odwoławczego. Tym samym wniesioną kasację nie sposób potraktować inaczej, jak niedopuszczalną próbę wywołania ponownej kontroli odwoławczej, tym razem przez Sąd Najwyższy. Podkreślić przy tym trzeba, że biegli w innych postępowaniach nie oceniali przecież poczytalności w chwili popełnienia przez P. C. przypisanych mu czynów, stanowiących przedmiot postępowania karnego, tylko jego stan zdrowia psychicznego na potrzeby prowadzonych postępowań cywilnych (np. o ubezwłasnowolnienie).

Mając na względzie wcześniejsze uwagi, kasację tę uznano za oczywiście bezzasadną. Uwzględniono zaś zasadny wniosek obrońcy o zasądzenie mu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, przyznając stosowną kwotę za sporządzenie i wniesienie w niniejszej sprawie kasacji. Sąd Najwyższy zdecydował również o zwolnieniu skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i przejęciu ich na Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w postanowieniu.